

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Directoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante raspundetorii: Anghelul Ionescu.

Pentru abonare si reclamar si voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Romanu No. 13.

Abonarea pentru districtu pe anu. 152 lei
Sase luni. 76 —
Trei luni. 38 —
Abonamentele in pusa 1 si 16 ale ficarii lune
Ele se facu in districtu la corespondenti diariului si prin poste.
La Paris la d. Hallegrain, rus de l'ancienne comedie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la directiile postale si la agentiile de abonare, pe trimestru 10 florin argint valuta austriaca.

Domnule redactore.

Ve rogū bine-voii a publica cā si eu nu voiū plāti contribūtiunea mea personale, de cātū numai pe lunele Ghenarie si Fevruarie cāci de la 1 Martiu nefindū autorisatū guvernul de Onorabila Camerā d'a mai strānge dările nū me voiū supune de cātū silitū.

I. Ghenescu.

BUCURESCI, 23/4 Cuptoru.
Augustu.

Fōia partitei guvernamentale si reacionariā din Berlin Gazetta Crucii in No. seu de la 22 Iuliu publica unū articlu la care nimine nu s'accepta. Ea, care este organul unū guvernū s'unei partite cu totulū devotate Rusiei, adăogāmū cā noi nū ne mirāmū nicī de cumū, si ecā de ce.

Tōte partitele si tōte guvernele cari nū urmēdā uā politicā natiōnale, cari nū sūntū conduse de uā idee mare, natiōnale si liberale, sūntū gu-

verne si partite slabe; totū guvernulū tōte partitele cele slabe, ca si omulū celū slabū sūntū in stare a se schimba dupe vēntū, a trāda māne pe celū ce servā astā-qi. Guvernulū, ca si partita, ca si omulū cari nū servā uā idejā, uā credință, ei interesulū personalē si pe celū mai tare, este sicurū cā indatā ce interesulū ce servaiū scade, indatā ce puterea cārea-a se inchinau se inclina, șovăiesce, o lasā, ba āncā ele cele d'anteiū il dāu in capū. Se pōte darū ca cuvintele cele noui a le dișei gazete, se fiā o nouā tacticā, o nouā trādare; darū se pōte āncā cā vēdindū cā Rusia șovăiesce se fiā cea d'anteiū care se-i arunca arcanulū. Si plecāndū din aceste principie putemū si noi se nē acceptāmū intr' uā qi, destulū numai vēntulū se sufle, se vedemū pe cei cari au isgonitū pe Poloni din Rāmānia de peste Milcovū, si pe cei cari in urmā i-au impuscatū sprē a-i opri d'a merge contra Rusiei se declare māne, cu noi, cā interesele Polnii sūntū identice cu Romānia, șatātū de identice incātū avemū datoriā a le servi chiarū cu sāngele nostru. Regulā generale; pe celū slabū, pe celū mișelū nimine nū pōte pune temeii, decātū celū tare alū dișei.

Diariulū „Morning-Post” publica uā deșisā a guvernulū natiōnalū din Polonia care i-a fostū trimisā spre publicare: Guvernulū natiōnale alū Poloniei Ministeriulū de esterne. Cātre Es. Sa Principele Ladislas Czartoryski Warszawa, 10 Iuliu.

Domnule Principe! Guvernulū natiōnale a priimitū epistola domniū tale relativā la cestiunea armistiului. Prin ecēsta ești din nou autorisatū a declara, cā guvernulū natiōnale, cōprins d' uā vinā gratitudine pentru silițele puterilū mișlocitōrie este tot d' auna gata a accepta uā intrerupere a ostilitātilorū. Totuși, domniata te vei sili a face se înțelēgā cā punctulū esenciale este condițiunea pozitivā, cā armistiului se fiā întinsū asupra tōtorū provinciilorū polone în cari a isbucnitū rescoala natiōnalā. In privința condițiunilorū speciale ale armistiului, guvernulū natiōnale se crede in dreptū a persista la urmātōriele puncturi. I Rusiū remān in posesiunea unorū localitāți desemnate, spre a

evita uā lovire cu poporațiunea. 2) Tōte persoanele ce s'allā in închisore se vorū pune indatā in libertate; tōte persecutiile judiciarie pentru cauze politice vorū inceta, si tōți esilații se vorū reiturna in patria lorū. 3) Se va inlocmi in țērā uā comisiune permanentē internatiōnale sprē a veghia cā armistiului se se esecule in tocmai. — Domniata vei bine voi a informa guvernulū natiōnale de cursulū negociārilorū de spre tōte întâmplāriile, care ar putē provoca uā deslășire amānuntā a armistiului. Guvernulū natiōnale este convinsū, cā puncturile de mai susū sūntū neapertatū trebuincioșe pentru ori ce invoiālā, care are de scopū a pune unū terminū vārsārel de sānge. Poți dā puterilū intervenitōrie incredințate, cā polonesii vorū oserva cu strictitate si sāntenijā condițiunile stipulate a acestorū puncturi. (Urmēdā sigiliulū comitatulū secretū, in loculū semnăturilorū).

Libertatea si Tirania.

Maī facemū cāte-va citațiuni ca s'avemū dreptulū a dișe cuvintele cu carī vomū termina.

De Broglie a dișū:

„Libertatea, acestū dreptū de a se socoti ceva si d'a mesura supunerea sa dupā justitiā si judecatā, acestū dreptū de a trāi si de a fi demnū a trāi, este patrimoniulū nostru alū tuturorū; este apānagiulū omulū care a eșitū liberū si inteligentē din māna creatorulū seū. Elū esiste pentru tōți in societate, fiindū cā existe imprescriptibile si neinvinsū in intrulū fiā-cāruia din noi: onōrea speciei nōștre omenesci depinde de acestū dreptū de libertate.

„Salutea publicā, rațiunea de statū, puterea cerutā de guvernū, nū facū nicl uā deosebire. Mi s'a spusū in multe rinduri: Guvernulū este amenințatū, trebuie se'li sprijinimū. Ecēsta este singurulū argumentū, cāci nū voescū a crede cā pōte existe in altā parte alte cugetāri cu totulū nedemne de omeni de bine, mișele cugetāri de resbunare in contra unei partite care, maī înainte, n'a seuitū a se folosi bine de biruință! Nefericire acelerū apostati ai libertāții cari arū imputa celui mai slabū cā invocā numele seū. Nū voiū consimpti nicl uadatā despre mine, a

lāsa in discrețiunea autoritāții, fiā cea maī drēptā, pe cei maī de mōrte inimici ai mei. Si cine nū scie daca nū asigurū prin acesta șeuranța comunē in contra acestorū inimici, dacā este adeveratū cā existū? Cine scie dacā nū sūntū arme de care il lipsescū maī din ainte, oprindū guvernulū d'a ne rāpi libertatea si d'a cādē in arbitrarū si tiraniā? Se mi se spue care este guvernulū cāruia Adunarea a refusatū ce-va folositoriū pentru țērā! Se mi se spue care este guvernulū care n'a cādūt de slābiciune, avēndū in mānā tōte puterile! Cređū cā este uā datoriā religioșā de a pune uā stavilā acestorū întreprinderi nesocotite. Corpurile politice sūntū respundetōrie de revoluțiuni. Daca arū apera cu țārā drepturile ce le sūntū incredințate, ecilibrul s'ar pāstra si natiunea nū s'ar depārta de guvernū.

„Daca omeni de Statū s'ar imbārca uā singurā datā pe ecēstā nouā cale, dacā arū lepāda ideile lorū vātēmātōrie, intr'unū cuvēnt, dacā arū servi libertatea, cariera revoluțiunilorū s'arū inehide pentru totū d'una.”

Guizot a dișū:

„De la Septimū-Severū, puterea cade in ruinā in imperiulū romanū; puterile sale se impucina pe cātū cresceā însărcināriile și periclele sale. Ecēstā sūtuțiune impunea despotismulū sarcine fōrte mari. Spre a-și crea mișlocē, a fostū silitū a crea uā macinā administrativā capabile d'a duce pretindēni acțiunea sa și care deveni ea însă-și uā nouā sarcinā. Sistema de guvernū nū avea altū obiectū de cātū a întinde asupra societāții uā mreжі de funcționari necontentitū ocupați a stōrce avuție și puteri spre a merge apoi a le depune in mānele imperatului... soldații, singurā forță, și forță cu atātū maī pericloșā chiarū dēnsa cu cātū elū trebuia s'o întindā și se'i acorde pe fiā-care qi maī multū. Despotismulū are ecēstū vițiu, între uā miā altele, cā pretensiunile sale crescū totū in proporțiunea cu care descrescū mișlocēle

sale. Cu cātū slābesce maī multū, cu atātū are trebuință a esagera. Cu cātū serăcesce, cu atāt e silitū a chieltui... Societatea, omeni si lucruri, nū este in mānele sale de cātū uā materiā mōrtā și mārğinitā pe care o chieltuiesce spre a se sustinē, și in care este silitū se petrunđā cu atātū maī multū cu cātū este secatā, și cu cātū elū însu-și este maī aprōpe de a perde totū. Negreșitū, trebuie se datāmū revoluțiunile din țioa in care isbucnescū; este singura epocā precisā care li se pōte insemna; darū nū este acea-a in care ele se pregătescū. Scudurile cari se numescū revoluțiuni sūntū maī multū uā declarare pentru cea-ce s'a petrecutū de cātū simptomele pentru cea-a ce incepe. Ce ar deveni despotismulū, indatā ce nū posedē absolutū societatea întregā? Dacā nū domnesce pretindēni, nū este nicl intr' uā parte... Cea maī micā libertate, dacā o lasā a trāi are cu ce se-lū isbescā de mōrte. Si n'a fostū și nicl uā datā, nū pōte fi despotismū care se pōtā nābuși cu desevēșire libertatea.”

Rossi a dișū:

„Unele tiranie s'au servitū cu vintele de salute publicā și de bine alū poporului. Altele le au stersū din protocolulū lorū și espresiunea de ordine sociale a avutū onōrea se le inlocuēscā. Ordinea sociale, precumū altā datā salutea publicā, a fostū privatā ca ce-va in sine, ca uā ființă a parte cu totulū independente de membrii societāții, cari au fostū apesati, chinuți, pentru binele ordinii sociale care trebuia se'i apere.”

Montalembert a dișū:

„Pe calea arbitrarului s'a tiranielū celū d'antiū pasū costā. A se atinge de libertatea omenescū este cea maī mare greșelā și cea maī mare retăcire a guvernelorū. In ordinea politicā se n'avemū de cātū unū singurū drapelū: Libertatea in totū și pentru tōți.

„Scimū cā unū s'au însărcinatū a face uā macinā filosoficā din unirea necesariā a dreptāții cu biruința; scimū

FOIȚA ROMANULUI

OMENII ONEȘTI.

PARTEA A TREIA.

LXIV.

Suferi, copila mea, sciū, dișe bunulū Michelin; darū relele tele nū sūntū d'acele ce unū medicū pōte sperā d'a le vindeca cu medicamente. Mi se pare, din contra cā tōte doctoriile nū pōte nimicu aci... Al d'ai avē vr' unū piciorū seū vr' uā mānā ruptā, negreșitū n'așitū fi de locū incurcatū. Intr' uā clipā, cu doue lovituri de bisturi, cric crac, l'așitū țāia și totū ar fi sfișitū. Darū din nefericire nū este așā. Esti atinsā d' uā afecțiune morale. Asta e uā bōlā nouā, inventatā de curindū și pusā la modā de unū membru alū Academiei. Ea e cu atātū, maī a-nevoia de vindecatū cā n'are nicl uā simptomā aparinte. De maī multe ori te-am întrebatū de motivulū ce a ocasionatū perderea sānetāții; n'ai voitū se-mi spuī. Dacā este unū secretū, păstrēzā-lū, și se nū maī fiā vorbā de asta. Numai, iē sēma, urmāndū astū felū, te puī in mare riscū d'a agrāvā sūtuțiunea tea, și d'a merge, in curindū se facū uā preāmlare pe la ci-

mitiriū, lucru care ar fi uā adeveratā nenorocire, Zinet; cāci, dacā s'ar întâmplā ecēsta, mamā-tea, buna Margārita, te ar urma indatā, uā scii Zinet.

— Oī domnule Michelin, esage rezē. . .

— De locū, vorbescū din contra fōrte seriosū, și te rogū se cugeti.

— Prē bine, dișei eū; aretā-mi ce trebuie se facū, iți promisū cā voiū face

— Atunci lucrurile vorū merge de minune. Ecā, urmā elū, ce este bōla tea nū e uā bōlā in înțelesulū propriū. Ea nū esiste de cātū in imaginārea tea. Al suferințe, dureri, nelinicesi, ce sciū eū? . . De unde provine, nū sciū, ori cumū tu care erai sānetōșā ca uā stāncā pin'acumū, ecā-te acumū tristā, lāngedā și fără apōtitū. Culorile tele cele voiōse au dispārutū, flacāra ochiului teū a dispārutū, și vioșiā și dulcea tea vorbire asemene. Asta nū e lucru naturalē, Zinet; este ceva aci ce nū-mi pōtū esplica. Nū te a adusū in astā stare vederea unū omū inecatū, nicl ruptura cāsătoriei tele cu d' de Forli, de ore ce tu ai voitū-o. Este deci altū motivū. Se vedemū, avutu-ai vr' uā durere mare?

— Și fiindū cā eū nū raspundeam!

— Nū cerū se-mi spuī?... Fiū, urmā elū, ascunde-mi cāusa bōlei tele,

primescū; darū atunci, la dracu, — eū n'am in vedere de cātū interesulū teū și alū părinților tei, — in locū d'a ne turmentā cumū faci, d'a nutri durerea tea și a te consumā in regrete nefolositorie, reie-ți ānima, alungā astā tristețā ce te rōde, și redā-ne, — pentru ecēsta nū-ți trebuie de cātū pucinā bunā voință, — pe încāntōria fētā pe cāre o iubimū tōți.

Dacā ar atirna de mine, s'arū fi făcutū de multū, dișei, eū, cređi d'ta cā veđū cu plăcere temerile mamei mele și reulū ce suferē din cauza mei?... Uite, domnule Michelin, cāndū cugetū, me dōre in ānimā, cu atātū maī multū cā nū pōtū face nicl uā îndreptare. Sirmana mamā, in desertū cautā a-i ascunde durerea mea, e de prisosū. Ea vede tōte, scie totū, ghicesce tot; nimicū nū-i scapā, vede in ānima mea maī multū de cātū mine însu-mi. De cāte-va dișe mai alesū, ea tace și-mi suride ca se nū me întristeze maī multū; darū suferē crudū, o simptū, cu tōtā ostēnēla ce-și dā a s'ascunde. Și tatā-meū nū este maī pucinū nefericitū din cauza mea. Sūntū momente in care așitū voi se morū.

— Aide! aide! ești unū copilū...

— Nu, domnule, acestu-a e adevērulū. Nū sciū de ce, darū n'amū

gustū de nimicū. De cātū-va timpū, totū me ostenesce și me superā. Aste cāmpuri, aste păduri, aste liveđi, asti munți pe care imi plăcea atātū de multū a-i vede, a-i alerga, in mișloculū cāroru-a am petrecutū uā copilāriā așā de voiōșā; nū pōtū acumū a-i maī vedē nicl a-i suferi; sūntū dișe in care așitū voi se fiū la uā sutā de louce (leghe) d'aici. Plānge-me, d-le Michelin, cāci sūntū fōrte nefericitā. Și incepuī a plānge.

— Se vedemū, imi dișe bunulū betrānū, nū maī pucinū miscatū de cātū mine, stringindu-mi cu afecțiune māna, se vedemū, copila mea, liniscesce-te. Cele ce mi-ai spusū nū me mirā de locū, desgustulū ce simpti pentru totū ce te incongiurā provine dintr' uā suferință secretā pe care trebuie a o combate și a o face se inceteze cātū maī curāndū. Am tocmai a-ți face uā propunere care, d'o vei primi, precumū sperū, va avē cele maī fericite rezultate. Se nū-ți inchipuesci cā viui se te cerū de sociā, adause elū vēdindū aerulū miratū cu care-lū priuiviam. D'așitū si maī june, pōte așitū cercā, darū si atunci nū sciū d'așitū cūteđā. Trebuie se cređū cā destinata mea este d'a remānē flācāū, cāci nicl uā datā n'am reușitū a fi iubitū d' uā

femeiā. Din partea ecēsta sōrtea mi-a fostū totū de una contrariā, și cu tōte astea, adause elū cu pucinā amārçicune, aveam uā ānimā iubitōriā și femeia ce ar fi consimptitū a legā viđta sea cu a mea și mi-ar fi incredutū fericirea sea n'ar fi avutū a se cāi. Așitū fi făcutū totū ca s'o facū fericitā . . . darū nū! . . . la ce se ne 'ntōrcemū in trecutū, astā fericire nū mi-a fostū rezervatā, se nū maī vorbimū de ea și se revenimū la ce ne interesēzā.

Chiāmātū a indeplini funcțiunile de chirurgū-maiorū intr'unū spitale militarū din capitale, cumū iți spuneaū adineauri, me voiū duce in curindū la postulū meū. Și mi-ar fi greū a plecā cu cugetarea cā te lasū aici suferindū și minatā de bōlā, fără se fiū făcutū totū spre a te vindecā. D'acea-a iți jurū pre legea mea cā ecēsta nū va fi. Trebuie ca facia tea, cāndū voiū pleca, se fiā fragedā ca uā rosā de Aprile. La dracu! se mōrā, unū omū, nū e nimicū. Femeiele facū alții. Darū fetele frumușele ca tine sūntū anevoiā de inlocuitū, sūntū rare. D'acea-a trebuie se cūatāmū a le păstra. . . A! riđi? . . . Atātū maī bine! bunū semnū. Ascultā rațiōnamentulū meū. La Paris, se vede, am se fiū uā persōnā mare, avindū aurū pe tōte cuseturile, ospelū, trāsu-

c'a fostu insinuată după catedrele academice în suflutele tinerimii, și că între marii noștri politici ai țării, ea găsesce necontenit rezonete mai multă sau mai puțin curajoșe; pentru acesta chiar simțim uă imperioasă trebuință d'a protesta în contra acestei apoteoze a forței, în contra acestei nerușinate demințiri date instinctului și conștiinței nemului omenesc. Forța duce la arania, și cine pôte fi atatu de cădutu spre a nu se revolta în contra tiraniei care înjosese și degradă pe om. "

De Bonald a dîsû:

„Guvernul, silindu-se a împlini misiunea sa care este perfecționarea morale și fericirea societății, se respecteze natura membrilor săi, demnitatea lor, drepturile lor, căci altu-fel el merge în contra cugetării și contra tiraniei și în contra destinatei omului; elu restornă toate fundamentele justiției, insultându și călcându în picior imaginea viuă a lui Dumnezeu în persoana sa, în libertatea sa, în munca sa, în proprietatea sa, în toate drepturile în fine cari decurg din libertatea sa, din exercițiul facultăților sale spirituale și corporale. "

„A despuia pe om de libertatea sa, suptu cuvintu de a lû face mai fericit, este a seca isvorul principale alu fericirii sale, a lû degrada spre a lû face mai mare, a nimici umanitatea sa spre a lû esalta, este, o repetim, a lû uicide spre a lû vindca. Omul dispare atunci în cetățian; elu este lăsatu la capriciele desposimului, care dispune de dînsul după placul său, sacrificându lû intereselor sale, ca într'unele din vechiele republice în cari cetățianii în fundu nu era mai liberi de cătu sclavii. Căci dacă unlu este pus în lanțuri cu sila pentru serviciul materiale alu despotului, celu-l-altu este cu tirania silitu a se pleca inaintea forței brutale. Elu îi ține pe amîndou corpul și sufletu, fără nici uă deosebire, în disprețului demnității omenesci. "

Gustave de Beaumont a dîsû:

„Toate asprimile voștre pentru a stabili ordinea și pacea voru fi sterpe, fiindu-că ordinea ce voiți a face se domnescă este chiar discordia, fiindu-că pacea ce voiți a stabili este uă violiță și uă apesare, această violiță, această apesare, această desordine au adus uă stare de rebelu sociale care nu va înceta pînă nu veți înțelege bine libertatea și pînă nu veți înțelege că numai prin libertate se pôte dobândi ordinea și pacea. "

Cousin a dîsû:

„Dreptul natural repausă pe unu singuru principiu, care este sanctitatea libertății omului. Dreptul natural, în aplicările sale la oșbitele relațiuni ale oamenilor între dînși și la toate actele vieții sociale, coprinde și nasce dreptul civile. Fiindu-că în realitate singurul subiect alu dreptului civile este ființa liberă, principiul care domnesce dreptul civile întregu este respectul libertății; respectul

libertății se numesce justiția. Pacea este fructul firescu alu justiției, alu respectul ce omeni trebuie se aibă unii pentru alții, pentru cuvintul că sunt toți egali, adică, sunt toți liberi. Societatea este dezvoltarea regulată, comerțul înisclitu alu tutoru libertăților suptu protecțiunea unor drepturi. Aceia care se încercă a isbi libertățile altora, a le turbura și a le desonora, se turbură și se desonora pe ei însuși, căci isbescu principiul chiaru care face onora lor și care este dreptul lor la respectul altora. Artea sociale nu este altu ce-va decât artea d'a organisa guvernul așa în cătu se pôta privilegia totu-de una observarea instituțiilor protectorie ale libertății, fără se pôta nici uă dată întorce contra acestor instituțiuni forța care-i este încredințată pentru a le păstra. "

Mărginim aci citațiunile noștre, pe cari le credem de ajunsu spre a ne convinge pe deplin că libertatea este unu drept firescu alu omului care face mărirea și prosperitatea societății, și că tirania este călcarea acestui mare drept, este degradarea omului, ruina societății și adeverata causă a revoluțiunilor. "

Autoritatea acestor citațiuni, extrase din scrierile oamenilor însemnați prin cugetarea și prin spriința lor, ne potu areta în chipul celu mai limpede cătu sunt de slabe, retăcite și demne de plănsu cuvintele obositorie ale aceloru nefericite instrumente ale arbitrarului cari se silescu, pitici neînsemnători, a face se triumfe nise încercări periculoșe în cari au cădutu oameni cu altă taliă și cu altă capacitate. "

Lumina, adeverul, cugetarea serioasă, judecata solidă, esemplele învederate, sunt inaintea noastră și ne arată, ne înveță, ne convingu d spre ce-a-ce trebuie se credem și se sperăm. "

Inaintea unor asemenea cuvinte și fapte întărite de logică și dovedite de istorie, ce potu însemna desmeticele vorbe ale acelu necurate clase de oameni, cari sunt gata în toate țerele a se pune în serviciul tiraniei pe cătu timpu ea pare a triumfa, și cându cade, a alarga ei cel d'ântăiu s'o înfașure în despreț și infamie. "

În toate țerele, aceste paseri coborite au prevestit căderea guvernelor pe cari le au cântatu, cântindu-le cântecul morții. "

Nici uă putere numai pôte astăzi întemeia absolutismul și tirania. Véculu vostru este véculu luminei, véculu progresulu, véculu de ideie mari și de fapte mari, véculu în care singura Libertatea triumfă și domnesce, Libertatea absolută, Libertatea în tot și pentru tot. "

Apostai ai libertății din toate țerele, cădeți în genuchie inaintea sa și cereți iertare. Instrumente servili ale absolutismului, aruncați-ve împreună cu

dînsul în preapastia ce singuri v'atî săpați. Paseri coborite ale nopții, fugiți în întuneric! "

Sorele Libertății a resăritu și se rădică pe cer! Radu Ionescu. "

Correspondență particulară a ROMANULUI.

Sibiă, 27 Iuliu 1863.

Nici pînă astăzi n'amû pututu să amû numerul alegătorilor înscriși și acelu alu votanților la alegerile generale pentru dieta Transilvaniei, daru amû rugatu pe vre uă doi deputai ca se-mi d' asemenea informări. "

Cu legea electorale în care e un censu de 8 florini (mai puțin de 30 lei de ai noștri), România de aici, în toate circumscripțiunile electorale rurale, au bătutu pe unguri. Tera nu e dar ungurească, ocașunea, în părerea mea, e minunată de a împinge la noi cu reforma electorale. Ceea ce oțtroatu imperatulu Românilor ardeleni n'amû putea se avem și noi Români liberi pentru ca se eşim din impasulu unde stăm? Eu cred că da, Ba încă dîcû mai mult: că, dacă, pînă la una alta, nu vomu ave uă lege electorale mai creștină, apoi totu ce amû face totu pe temelii putrede aru zăce. Uite ce minune aici, cu dieta acasta esistă numai din tr'uă lege electorale pe basea populațiunii contribuabile! Români, tratați, și cu legea și fără de lege, ca uă plebe serentoca (sereca) astăzi își rădicară fruntea din pulbere. Ei dîcû, și cu dreptu cuvintu, poporul țerei suntem noi, fiindu că noi plătim suma cea mai mare de subsidie Statului. Daru cu toate aceste problema lor este dificle și complexă; și pînă acum nu mi se paré că au idele limpede și otarite despre soluțiunea ei. Eac de ce e vorba mai cu semă. Români, cari au Statu totu de una, de cându esiste uă constituțiune ardelenă încă și opresivă (magyarosecuo-săsescă), afară din pactulu acestu politicu, închiăiatu esențialmente în contra lor, astăzi sunt chiamați a participa și ei la acestu mecanism politicu superannatu, caducû, ruinosu. De uă dată îi vine în minte întrebarea, ce au a face Români în casa ruinată a ungro-sasilor? Ge aru căuta ei în mijlocul ruinelor timpurilor strecurate ale feudalismului și ale crudelor opresiuni? Iosă Maiestatea din Viena de și vrea să fiă constituționale, nu cuteadă a face ta-

ble rasă din constituțiunea cu care au domnit pînă acum. Aici e hicul, aici nodul. Întra-vor România ca a patra națiune ardelenă, în constituțiunea revisuită a țerei? Întra-vor ca a treia națiune? Întra-vor cu uă organizațiune propriă lor și apropiată diplomelor împeretesci din octombre și din februarie? sau intravor simplu numai ca egale indrituiți cu Sasiu or cu Ungurii? Căci trebuie să sciti că Ungurii dacă perdû domnirea aristocratică a țerei, perdû aici totul. Cu Sasiu nu e așa, acestia au regimele municipale și unitatea lor naționale puternic constituite, și n'au a se teme de organizațiunea rustico-democratică ce-și pôte da România. Dieta este încă departe de a aborda desbateră acestor chestiuni. În ședințele septemănei trecute și-au alesu 18 candidai de presiedinți și vice-presiedinți dintre cari trebuie se numescă împeratul unu presiedinte și doi vice-presiedinți. Astăzi încă totu cu o pereră de alegeri pentru candidarea membrilor inferiori ai biurului Adunării, are se se ocupe dieta. Totu astăzi pôte se via și părintele episcopulu Șaguna cu propunerea se de a se numi comisiunea Adresei. P.

Castelulul Warsawiei.

Castelul Warsawiei este uă construcțiune forte întinsă, care se pôte compara c'unu orașu întregu destul de mare. Internul acestei forte este autocrațiloru ruși este anevoi de descriș: formeză unu labirintu de casarme și de curți mari și este monotou ca mormintul. Lucrul celu mai curiosu și demnu de vedutu în acestu întinsu edificiu, construitu de tirania pentru subjugarea unu poporu, sunt casamafele, coridore întunecoșe, fără aer și fără lumină, construite cu petre mari pătrate ce au uă întindere colosale și servescu de temniță, unde în timpul presente se grămădescu prisionari. Din acele locuri superane, poporate cu mi de suferințe, unde ochiul nu vede lumina, nici un suspin, nici un gemet, nici un blestem nu petrunde la suprafața pămîntului. Canalele, prin care se scurge surabundența populațiunii acestor ca-

Speru, frate Ioane, că dacă ocașunea se va presinta, și-o voiu proba încă, daru se vorbim de altu ceva. "

În câte-va cuvinte, tată-me și mamă-mea, aflându de la d. Michelin despre ce e vorba, îl aprobară. Se otari daru că voi pleca îndată ce voi fi în stare d'a suferi căletoria. Dorința ce aveam d'a me depărt d'unu locu ce-mi devenise aproape odiosu nu contribui puțin a grăbi vindecarea mea. Bușele îngrijiri ale mame-me făcură restul. După optu zile, eram multu mai bine. "

Creșindu că astă mutare nu putea fi decât a-mi fi salutariă, tată-me nu cruță nici unu sacrificiu. D-na comitesă de Montsalliers voi a-mi d' totu bani de cari aveam nevoie spre a ne stabili și s'aretă d'ua bine-voință rară cătră mine. Fiă-care se întrecea a-mi veni în ajutoriu. "

D. Michelin, de temă se nu mi se întimple vr'unu acidinte pe drumu, voi neapertu a merge cu mine. Nepotă-seu d-ra Morel, căril-a amû succesu, me primi ca p'ua soră, de și nu me cunoscea. Imi aretă mi de amic, avu pentru mine mi de prevenție și m' recomandă coloru mai bun ai sei cumpertori, înainte chiaru d'a fi terminatu

mere de plumbu ale Nordului, este Siberia. Aci este aplicabile inscripțiunea infernului a lui Dante: „Voi ch'întrate lasciate ogni speranza! " Nenorocii cari se tinu aci închiși, nu se mai spăria nici de cea mai severă sentință, căci munca cea mai grea în lămină și'n aeru liberu, chiaru și supliciu de morțe este preferibile morțel cu incetulu în acele ziduri umede, în acelu mormintu păzitu de sbiri rusesci. "

La 4 ore dimineață cându anticlîrașe ale aurorei coloréză firmamentul resună prin toate curțile castelului tobele; este unu sunet particulariu, în gubru, semenă cu orcărea agonizantilor, cu răcnirea torturaților; sunetul fluierilor și cântarea monotouă a casacilor s'amestecă cu sunetul tobelor și completă acea musică infernale. La acestu semnale se deșertă acele casamate, ale caror locuitori le a venit rindulu d'a fi transportai. A vedu unu asemenea transport este uă privilegiu care, în grăză și spaimă, întrece totu ce-și pôte închipui fantasia omului, pentru dinsa nu esiste nici uă analogie, nu pôte fi comparată cu nimic. Unu șir lungu, alu carui sfîrșitu nu se vede, de casaci cu sulțele lor, așodatu în drepta și stînga formeză dou ziduri viue nepetrungetoria. Uă portă largă se deschide și ese unu corp de soldai, în capulu loru tobișariulu și fierulu (fluierulu); apoi unu prisionariu; toți acei nenorocii au părulu tunsu ca soldai, toți portă uă mantă de soldatu, toți au mânele legate la spate. Aspectul acestor nenorocii, acestor martiri ai patriotismului este teribile; din fața lor a perit ori ce colore de viață, ei semene nise spectre, nise cadavre ce ambă. Am vedutu cu ochii mei unu asemenea transport și nu voi uita nici uă dată acestu teribile priveliste. Transportulu era aproape de 300 de persoane d'ori ce vîrstă, d'ori ce sex și condițiune sociale; nici femeu, nici copil, nici bețran n'au lipsitu. Cine ar pute calcula suma nenorocilor și suferințelor grămădite în acestu transport alu tiraniei? În urma unu semnale alu comandantulu portă se închide; unu satelit alu puteril citește numele nenorocilor martiri; pentru cea după urmă oră sunt chiamați cu acestu nume, căci din minutulu în care s'a închis portă castelului după dînșii au încetat d'a fi omeni numiți c'unu nume,

cederea stabilimentulu său. Ea-mi de apoi consilie excellenți, cari mi-au fostu de mai multe ori folositorie. Ne despărțim în adeveru amici. În sear sunt noue lune de cându sunt stabilită. Facu ce potu ca se au se plângă nimine de mine, comerțiulu meu prosperă. Trăiescu, de nu fericit, celu puțin înisclitu, fără grije pentru diua următoria, făcindu bine altor după stabele mele mijloce. Nu m'amestecă nici uă dată în afacerile altui-a și lasu pe fiă-care se facă ce vrê, necerind decât unu lucru, se se pôte cel-l-altu cu mine totu astu-fel. Părinții mei sunt departe d'a fi seniori mari; n'au nici titlu, nici rang, nici avere, este adeveratu, daru curagiulu și probitatea le ținu loculu. Acesta este calea ce am urmatu pînă acum, și nimine nu me pôte face a me departe de dinsa. Acum cându sciti cine sunt, domnule Desolme, și cându viața mea îți este cunoscută, dacă amiciu meu îți pôte fi plăcută, și-o oferescu din totă anima. În casulu contrariu, uită ce ț-am naratu, și se dîcem că nu ț-am spusu nimic. "

(Urmare pe mâne.)

Clement Renou.

ra, și toate cele-lalte. Înțelegi că-mi trebuie cine-va care se veghieze asupra intereselor mele și asupra casei. "

Negreșitu, domnule Michelin, daru nu vedu. "

— Astéptă! . . . La Paris, ca ori unde, găsesi totu de una cu bani omeni gata a te servi, nu mai e îndouință; daru la vârsta mea are cine-va nevoie de mi de mice atențiune, de prevenție delicate pe cari numai afețiunea le pôte da și pe care unu străin, ori cătu de bun se fiă, nu le ar pute ave. . . Voiu daru lingă mine pe cine-va pe care iubesc, care se me învescă, p'a carui afețiune se potu compta. "

— Și ai cugetatu la mine, domnule Michelin. "

— Ci astéptă de! Eacă ce mi-am imaginatu și raționamintulu ce am facutu. Michelin, mi-am dîsû eu, ai cinc-deci și patru de ani, n'ai nici copil nici femeia, și nu-ți rămâne în lume altă rudă de cătu Adelaida Morel, nepotă-tea, feta soru-tei. Adelaida are unu stabilimentu de modistă la Aix și-și câștigă bine viața, este adeveratu; daru ar fi lucru de mirare dacă ea n'ar preferi pe unchiu-seu cliințelei sale și mostenirea ce trebuie se-l lase elu câștigulu ce-l aduce aculu. "

I-am scrisu daru ce se sciu dacă ea ar consimpți se via a sedé cu mine. Ea mi-a respunsu c'ar primi din totă anima dacă ar găsi pe cine-va cui se vință stabilimentulu său. . . Atunciam cugetatu la tine, Zinet. "

— La mine? "

— Da. Tu lucrezi cu degetele ca uă dîmă, și cu inteligința tea, ar fi destul vre cinc-spre-zece zile celu multu ce se cunosci toate regulele casei nepote-me și se fi în stare a-l lua loculu. . . Dacă primesci n'ai de cătu unu cuvintu a dîce. "

— Daru, domnule Michelin, nu-ți potu respunde înainte d'a sci ce dîce tata și mama. . . ș'apoi nu este destul a cumpera unu stabilimentu, trebuie s'ai cu ce-lu plăti. "

— Nu te teme, nepotă-mea este feta bună, îți va da totu timpul de care ai nevoie spre a plăti. Despre părinții tei, le voi vorbi eu și voi dobindi învoirea lor. Lucrul principale este d'a te restabili, și celu mai bun mijlocu este se pleci cătu mai curind d'aci. Aci trăiesci izolată cu suvenirile tele, și se uresce, suferi, și bôla tea, fără a se simți, face în fiăcare și progrese. Crede-me, Zinet, profită de ocașunea ce se presinta și pleacă. La Aix, vei găsi distracțiun. Unu

nouu felu de traiu te va face se-ți uți superările, schimbarea de aeru, de nutrimentu, de climă, de ocupațiuni, totu va contribui a-ți redă sănătatea; vei reveni voișă ca în trecut, și nu cunoscu, copila mea, unu mișu-locu mai bun d'a se scuti de tristea de cătu d'a imprăscia în toate părțile voioșia sea. Apoi nu vei fi singură. Mai multe persoane pe cari tu le cunosci, d-ra de Monstalliers între altele, locuiescu în orașu uă parte a anulu. Părinții tei în țilele de țirgu, voru merge a te vedé din cându în cându. Și uite tocmai vinu, întrebă-i dacă n'am dreptate. Nu e așa, Ioane, dîse tatălui meu care urmatu de mamă-mea și de servitoru, venia în acestu momentu, nu o așa că Zinet va face bine d'a urma consiliile mele? "

— Nu sciu de ce e vorba, respunsu tată-me, daru ce i-ai spusu nu pôte fi de cătu pentru binele seu, ar face bine se te asculte. . . nu este adeveratu, Margarit? "

— Dîcî ca tine, Ione. D. Michelin ne a aretat totu de una amiciu de cându îl cunoșcom. "

— Și poți compta, mamă Margarita, întreprupe d. Michelin, că am multă amiciu pentru d-ta și ai d-tale. "

— Ne-ai aratatu-o de mai multe ori, d-le Michelin. "

și nu mai sunt de cât indivizii ei-frații; numărul a luat locul numelui; d'acum înainte condamnatul nu mai aude numele său ci numai numărul, ce-l dă soarta, întâmplarea. Am vedut un venerabil preot catolic ce dobindise No. 8, un israelit polon ajunsesse No. 9; preotul creștin și evreul, No. 8 și No. 9, erau legați împreună; amândoi voru împărți împreună acea-și soartă în sclavia ce-i așteptă, voru suferi împreună și acele-și morminturi va primi corpurile lor după ce morțea se va fi îndurată și va fi terminată suferințele lor. Ce ironia a soartei Tirania rusă făcând propagandă pentru toleranța Preotului catolic și israelitului, prefăcuți în No. 8 și No. 9, au încetat d'a fi preot și evreu, dar nu d'a fi omeni, tirania, făcându-i companioni de nenorocire, îi va face amici; despărțit prin credința lor voru fi uniți prin suferințe comune, fiă-care va vedea în tovarășii săi un frate și simțimintul omenirii va triumfa peste credința de castă.

Am vădit în numărul nenorocitorilor uă femeia june, frumoasă și mândră, cu păr lung și negru, doamna Wolowska, cunoscută și celebrată atât pentru frumusețea sa, cât și mai cu seamă pentru spiritul și patriotismul ei, ea îndura soarta ei cu rezonanță și demnitate; ambuletul ei, în mijlocul nenorocitorilor prizonieri, era triumfătoriu, suferințele corporale nu putură învinge acestu spirit înalt, acea tăria de suflet într'un corp fragile de femeie. După citirea sentinței, încep din nou resunetul tobelor lugubre; casacii scosseră, ca după comandă, sticlele lor de rachiu, fiă-care înghiți răpede spirtul și convoiul, se puse în mișcare spre imbarcarea drumului de feră. Care voru fi fost simțimintele acelor nenorocitori, ce în momentul acestu-a au dăsu unu eternu adio patriei lor! Câți din ei voru ajunge la destinaținea lor! Câți voru perii pe drum, victime unor suferințe mai presus de puterea omenescă! Este cunoscut că din fiă-care transportu nu ajunge nici a patra parte în Siberia, toți cei lași rămân morți pe câmpie întinse deserte, prada ferele selbatice și păsărilor răpitoare! — Pe stratele prin cari trece convoiul stau grupe izolate: sunt amicii, rudele, părinții, frații și surorile, consorții, miresele, copiii acelor nenorocitori; ei stau și privesc în tăcere, își ascund lacrimile ce pică din ochii lor, căci plângerea este uă crimă de înaltă trădare, compatimirea este uă culpă în contra statului; daru amăriciunea grămădită în sufletele lor și blăstemele compesate în fundul animelor, apelul tăcut la dreptatea cerului, vor petrunderă pînă la auzul creatorului și rugăciunile lor voru fi înregistrate în cartea destinului și voru căde cu toată greutatea lor în cumpena dreptății eterne pe care se voru cântări faptele cutropitorilor! — Aceste transporturi continua acum de timp de șese lune; mulți amici, mulți cunoscuți am vădit apucându acea cale; mulți, cari nu erau întru nimic culpoși; mulți, forțe mulți, a căror culpă nu era în nici uă proporțione cu acea terribilă pedepsă, — daru, pe nici unu n'am vădit întorcându-se înapoi!

Domnule Redactorii.

Ve rog bine-voii, ca geloși pentru esistența instituțiilor și pădirea legilor, să publicați în propagatorul de lumină și rediați, următoria descriere a împrejurărilor și lucrărilor urmate într'uă pricină ce am avut la ministeriu de interne, spre a se pute judeca de public strămbetatea ce mi s'au făcutu.

La 1860 Aprile prin otărire ju-

decăli de compromis s'au sfârșit unu proces ce aveam cu fostul posesor alu moșiilor mele Carliți și Causulesci, din districtul Neamțului, domnul M. Cazlaru.

Prin actul otăritoriu al judecății iscălit d'amândou părțile se otărește, ca, totă averea posesorului aflată pe proprietățile mele, se slujescă de garanțiu pentru îndeplinirea tuturor îndatoririlor posesorului, după condițiunile contractului posesiunii.

La desfacerea socotelilor între mine și dăsul posesor urmându neînțelegere s'au lămurit, de către suprefect prin formale cercetare cu primire posesorului, toate puncturile de neînvoire; afară de unu singuru punct, pentru care numai m'am adresat către onor. ministeriu de interne: eră celo-laltă lămuriri făcute în toate puncturile mi s'au împărțit de către d. pref. E. Filipescu cu formale adresă No. 1420 cu care am romas și eu mulțumit.

Dnpă multe lune în urma judecății compromisului d. Cazlaru s'au imprumutat cu uă sumă de ban de la unu jidov Laba Moca, locitor în târgul Pétra, către care au pus amanet unu sinet de 1500 galbeni capete cu care d. M. G. Ghica era dator dăsul d. Cazlaru.

Jidovu Laba au reclamat prin prefectu îndeustulare dreptul său de la d. Cazlaru, care nu ar fi fost următoriu după îndatorirea sa. Eră prefecțulu au regulat asigurare jidovului în averea ce d-lu Cazlaru, ca, pesesoriu moșiilor mele, avea pe proprietățile mele, cu restricțione și lămurită rostire ca prin asemenea asigurare a jidovului se nu se jicnescă sau se se lovescă dreptul meu de proprietariu, prin îndeplinirea condițiunilor posesiunii, potrivit cu otărirea compromisului.

Evreul Laba s'au cerat a căștiga antăietate plăței datoriei sale către d. Cazlaru, asupra cea-a ce aveam ș'am dreptulu de proprietariu și emanariu și s'au adresat către onor. ministeriu, de interne; daru acelu ministeriu, cu porunca No. 23,329 au respins asemenea propunere, au apărut dreptulu proprietății, ș'au îndreptat pe evreu la personalele său creditor Cazlaru.

D. prefecțu de atunci, E. Filipescu, înțelegându-se cu evreul, și-au însușit, ca prefecțu, dreptulu arbitrariu, și au luat d'a dreptulu ocărmuire a totă averea posesorului aflată pe proprietățile mele și formale prețuită în câtime de 9150 galbeni, precum formale sa adresă către mine No. 924 dovedesc, și acesta fără consimțimintulu meu, și nici măcaru unirea a însuși posesorului, nefiind nici uă formale declarațione a posesorilor întru acesta. La luna Martiu 1861, d. Filipescu prin Monitoriu No. 123 publica vîndarea unei însemnate părți din averea posesorului numai pentru acoperirea sumei ce aveam a lua de la posesor, se înțelege potrivit cu lămurirea făcută de către suprefecțu și împărțită mie formale cu adresa supțu No. 1420 mai sus arătată; eră la luna Maiu totu 1861, și totu d. pref. Filipescu prin Monitoriu No. 192 publica din nou vîndarea averii posesorului aflate pe moșiile mele, și vedîndu că nu se pôte încuviința după lege și deslegare ministerului dreptulu întâității evreului Laba cu oborirea dreptului meu de proprietariu și emanariu asupra averii posesorului, s'au crețut în dreptate ca prefecțu și ocărmuitori averii, și în neștiința lui, și-au inchipuit uă altă socotelă între mine și posesoriu ș'au micșorată cătimea dreptului meu, ca, prin asemenea arbitrariu lucrare să remăia totă averea posesorului în contu numai a evreului, și însemnădă prin acelu de alu douile Monitoriu ca, eu proprietariu n'agiu ave a lua de câtu

253 galbeni, eră evreul Laba 3613 galbeni, fără a pomeni măcaru de suma de 1500 galbeni capete după obligaționea d. Ghica emanetată d. D. Cazlaru.

Îndată ce am vețut publicarea din urmă prin Monitoriu No. 192 am protestat către onor. Ministeriu, eră acela ne încuviințându lucrarea d-lui Filipescu privitoră către socotelă cu posesorulu, au numit unu altu prefecțu din altu district ca să lămurescă acea socotelă cu carte de blăstem.

Prin vîndarea licitativă a averii posesorului, pe călu ocărmuitoriul acei averi și prefecțulu totu d'ua dată, au voit să vedă, abia s'au putut prinde suma de 99,434 lei, cându după prețulu formale împărțită mie cu adresa No. 14652 au fostu în câtime de 9150 galbeni sau 338,550 lei; din care să descoperi ca totă cea-laltă avere și-au însușit-o d. Filipescu ocărmuitoriul acei averi, fără a da v'ua seamă, precum formale i s'au cerut de către mine, întru acesta urmădă dovă însuși Monitoriu din urmă No. 192, prin care se publica că se vinde și suma de 900 vedre rachiu gata, precum și rachiu ce se lucra în veluță din 880 merțe paine ce era față, din care 880 merțe trebuie să se facă celu puțin sumă de 2640 vedre și ca 900 vedre ce era gata facu 3540 vedre; eră la licitațione s'au vîndut formale evreului Laba Moca numai 230 vedre rămîndu 3310 vedre de împărțit între d. Filipescu și evreul Laba, și daru nu remăne îndoie că totu cu asemenea rânduială sau ornatu cu totă avere în câtime de 239,116 lei, deosebire de la cătimea prețului său pînă la suma adjudecării.

La vîndarea prin licitațione a averii Posesorului, am cumpărat și eu nise vite în preț de 39,294 lei, și după săvîșirea tuturor formelor mețatului, d. Pref. Filipescu au cerut se dau înscrîș cu îndatorirea plăței aretatei sume, eu de și nu am vețut urmîndu asemenea formalități și cu alți mușterii, ce au cumpărat din arătata avere, daru am urmatu dupe cerire și am datu înscrîș cu condițione, că daca, dupe limpedirea definitivă a socotelilor între mine și posesoriu se va descoperi că mi să cuvine suma prețului Vitelor, se fiă respundetoriu pentru mine. Aretata cheazășă, a d-lui Catargiu, cu lămurita condițione s'au priimit de către d. Filipescu și mi s'au slobodit vitele.

D. Prefecțu de Roman însărcinat de către ministeriu cu ordinul No. 1540 No. 22 Ianuar. 1862, au sevășit cercetarea cu carte de blăstem, ș'au inchiatu procesulu verbale la 16 martiu 1862, pe care l'au supus minist. spre otărire. La 26 anul totu 1862. Domnia-sa N. Crezulescu ministru de Interne, fără să aișu eu norocire a fi cunoscutu personale de domnia-sa, au luat în neștiința mea dosariulu pricinii în cercetare, și din lucrările predecesorilor săi, din procesulu verbale alu d. pref. de Roman, și potrivit legilor au oborit categoric lucrarea d-lui Filipescu, ș'au otărit a se plăti mie proprietariu întocmai dupe ancheta sevășită de către d. pref. de Roman: 2 prin porunca No. 3732, au pus însărcinarea d-lui pref. de Neamțu a urmă împlinirea. După care d. pref. de Neamțu la 12 Augustu 1762, au și inchiatu procesulu verbale No. 15333, cu lămurirea sume-

loru cu cari s'au vîndut prin licitațione averea posesorului; precum și sumele, cari mi se cuvine mie pe temelulu procesulu verbale alu d. pref. de Roman întărit cu citata poruncă No. 3732; și totu d'ua dată s'au aretat și toate abuzurile d-lui fostu pref. Filipescu.

Domnia sa Grigore Balș, avocatulu evreului Laba Moca, ar fi găsit în dosariulu pricinii că d. Filipescu, care au fostu refusat mie slobozirea vitelor, precum mai sus aretu, au legiuit evreului, ca prețulu averii posesorului ce au cumpăratu acel Laba, se remăia în compta datoriei ce avea la Cazlaru și pe asemenea temei au inchipuit că s'ar cuveni dăsul Laba preferința pentru totă datoria înainte dreptățiilor mele ca proprietariu și emanariu, și cu asemenea argumentu s'au infățiatu formale prin petițione sa către d. pref. de Neamțu: eră obligaționea d. Ghica de 1500 galbeni capete amanetată la evreul Laba s'au tras de d. Balșiu în comțul său; argumentu care nici însuși d. Filipescu nu au îndrănit măcaru a-lu propune, la a 2-a socotelă arbitrariu prin care au încercat numai ca se micșoreze suma mea cuvenită, spre a remăne averea posesorului numai în comțul evreului Laba.

D. Pref. de Neamțu după primirea suplicei domnului Balș, avocatulu evreului prin raportulu No. 15,483 la 27 oct. au supus la cunoștința onor. ministeru suplica d. Balșiu; eră d. ministru Crezulescu, totu fără a me cunoșce personale, în neștiința mea, prin porunca cu No. 39,582 la 16 Noemv. au otărit și au poruncit d-lui pref. de Neamțu „ca se-și mesure spre aduna sumele de bani de la cumpărătoarea „averii posesorului; lucru care trebuie „a se face la adjudecațione; și din a „cele sume se fiă despăgubit eu proprietariu cu antietate, conform cu ant „cheta făcută de către d. pref. de Roman aprobată prin porunca No. 3732; „— că eu proprietariu am firesc și „legiuit asigurare ș'antietate și pre „ferința în averea posesorului aflată „pe moșiile mele; — adăogăndu că „sinetulu d-lui G. Ghica de 1500 gal „șă se lase creditorulu Laba Moca.“

La luna Ianuar. 1863. Domnulu ministru prin adresa cu No. 2010 au însărcinat pe unu revisoriu ca se e-secuteze porunca cu No. 39,582. — Eră la luna Fevruariu și No. 4446 au întrebatu pe d. pref. de Neamțu ce lucrare s'au făcutu în urmarea poruncei No. 39,582; și acesta, pre cătu credu, au datu motive evreului Laba a se adresa cu din nou suplică copiată de pe acea dată de avocatulu său Balșiu împărțită ministerulu cu raportulu No. 15,483, după care s'au fostu datu porunca No. 39,582 Earu d. pref. de Neamțu au supus cu raportu No. 756 noua suplică a evreului către ministeriu; domnia d-lui Crezulescu Ministru de interne și de justițiu, către care atunci am fostu avut norocire a me recomanda, și pe cătu se înțelege infățogărirea mea nu i-au fostu plăcuți, domnia sa d-lui Ministru, cu uă nepilduită consecință, au oborit toate legile și legiuitele se otărit date cându nu aveam norocire a fi cunoscutu de d-sa; și prin porunca No. 7060, la luna Martiu ca ministru aminduror puterilor administrative și judiciare, analizăndu-le și cōtropicindu-le pe de uă parte au deshințat legile și legiuitele sale otărit, îndreptășă pricina în cursulu judiciariu spre lămurirea preferinței între mine proprietariu și emanariu, și între evreu Laba simplu creditoru alu d-lui Kaslaru și cu oborirea legilor, nu lasă judecatoriulu altu drum de cătu a obori una din otăririle d-sale, sau mai bine se zicu a on. Ministeriu.

D-sa Ministru Crezulescu prin citata poruncă No. 7960 inchipuesc lucrarea fostulu Pref. Filipescu ca absolută, deshințind dreptulu ministerulu asu-

pra lucrărilor prefecților cu care și însuși domnia-sa s'au întrebunțat oborindu categoric lucrările acelu pr. Filipescu, potrivit cu otăririle predecesorilor săi, d-lu supune cesțiunea preferinței între mine și evreul în cursu judiciariu, cându nici însuși evreul nu s'au socotit în dreptu a pomeni asemenea procese dupe forme; eră apoi mai vrednic de observat este că domnia-sa prin porunca din urmă No. 7960, tace de porunca demnificale No. 38,582 dată spre deslegare asupra raportulu prefecturii N. 15483, și ca cându acesta din urmă nici ar fi fostu, face deslegare totu pe pomenitul raportu No. 15483 în cătu pe temelulu unu singuru motiv face doue contrarie otăriti, eu am crețut că pôte nu i s'ar fi făcutu unu lămuritu Referatu, și m'am adresat la d-sa cu lămurirea tuturor împrejurărilor, daru nu am căștigat nici unu rezultat, încă mai este de observat că, prin porunca No. 7960 încuviințăză cheșășia d-lui Stefan Catargiu, după care mi s'au slobodit vitele, și nu remăne îndoială că încuviințăză cheșășia au încuviințat și condițione sa. Daru apoi limpedirea socotelilor între mine și posesoriu s'au săvârșit de către pref. de Roman, și acea-a s'au întărit de către ministeriu, așia daru cesțiunea banilor de pe vite după legiuirea d. Filipescu, prin care, am oborit publicatiunea prin Monitoriu No. 192 dupe care se însemnă că nu am a lua de la posesor de cătu 253 galb. încuviințăndu-se lipedirea socotelilor; eră apoi prin citata poruncă se vede că și aci cesțiunea este supusă criticei deși îndeplinită după toate legile.

Eată în scurtu cursulu pricinii; lasu pe publicu se judece dacă am dreptu și cum să pădescu dreptățile cetățenilor, și cum d. Filipescu, împotriva legilor, nu este apucat să de seamă de arbitrarea sa ocărmuire a averii, nici dupe petițiunile mele, nici după desvolirea făcută formale prin procesulu verbale alu d-lui pref. de Neamțu No. 15333. Eră eu cetățianulu sunt asupritu.

P. Roset.

Domnule Redactorii.

Ve rog bine-voii a face se se publice în simbulu d-v. dăru alăturatului aci protestu ce am datu d-lui Ministru din întru contra d-lor Membri ai on. Consiliu Municipalu din Bucuresc, cari m'au destituit din funcționea ce ocupam în autoritatea ce dirige d-lor ca ajutoru de biuro, spre a se vedea de publiculu nostru romanu cumu mergu lucrurile în această Municipalitate, și cum învalute dreptatea și a acoperu cu ilegalități și cuvinte ce nu le merit.

Iartăi, Domne, ca nu sciū ce facu! Priimiti, d-le Redactore, încredințarea despre stima și devotamentulu meu.

Simeon Alessandrescu.

Domnule Ministru.

M'am informat că țel din d-ni membri ai onor. Municipalității din Bucuresc au raportat d-voștre pentru mine, cerind dețitiunea mea din postul de ajutoru de biurou ce ocupu în cancelaria sa, supt cuvintu că m'as fi abătut din datori.

Acestu cuvintu alu d-lor membri — permiteți-mi, d-le Ministru, a ve spune — e neadeverit, căci eu într'unu timp de patru ani trecuți de cându m'au impieगतु la această autoritate mi-am păzit cu sfințenia datoriile fiindu totu d'ana în activitate. Dacă era vorba că eu nu-mi pădescu datoriile, urma negreșit, d-le Ministru, se raporte capulu cancelariei, singurul competent în astă privință, iar nu a me destitui d-lor după plăcerea d-lor.

În facia acestu cuvintu atribuitu mie fără dreptu, cându toți funcționarii Municipalității, camaradi ai mei, sciū că am fostu unul dintre cei mai activi impieगतु, ve rog, d-le Ministru, se nu aprobați destituierea mea pentru acestu cuvintu, care — cum dicitu — mi-e reu atribuitu; căci d'ar fi dreptu, mi-ar nota abalerile anume; și cine? Capulu cancelariei care-mi cunosce datoriile.

E de prisos, d-le ministru, a ve măi aretu că eu în totu d'ana am fostu mai impoverat cu ceilalți ajutori de biurouri camaradi ai mei, dupe cum toți o sciū, și însuși dd. membri adversarii mei. Me miru cum n'au dăsu altu-țeva mai reu ca se me încrimine.

Încredințat daru, d-le Ministru, că d-v. nu sunteți parțial cu d-lor, ve rog se bine-voii a primi încredințarea despre respectulu ce ve portu.

Simeon Alessandrescu.

